

ЩАСТИЕТО НЕ Е САМО ВЪ ПАРИТЪ

(Приказка)

Живѣлъ нѣкога единъ много богатъ човѣкъ. Кѫщитѣ му били голѣми, по на нѣколко етажа. Вжtre били уредени като дворци. Копринени пердета, плюшени канапета, пружини, цвѣти, килими, скъпоценности и много още нѣща — сѫщински рай. Ималъ тоя човѣкъ и много ниви, ливади, градини, лозя и гори. Ималъ и много пари. Но все искалъ да ги увеличи. Не си доспивалъ, не си дояждалъ. Напѣлни ли едно гърне съ жълтици, започва друго да пълни.

Единъ денъ богатиятъ миналъ край рибарницата, да си купи риба. Спрѣль и запиталъ рибара:

— Имашъ ли риба за проданъ?

— Остана ми само една, но е много скъпа, — отговорилъ рибартъ.

Пазариль се богатиятъ, мѫчилъ, правилъ, струвалъ, но не межкалъ да купи рибата. Скъпа му се видѣла.

Въ това време миналъ единъ беденъ човѣкъ. Той съ голѣмъ трудъ изхранвалъ семейството си. Попиталъ и той за риба. И нему продвачътъ казалъ сѫщата цена. Безъ да се бави, сиромахътъ купилъ рибата.

Погледналъ богатиятъ, почудиль се, па му казаль:

— Азъ съмъ богатъ човѣкъ, и не се решихъ да дамъ толкова пари за една риба. Ти си беденъ и я купи. Азъ желая да се опознаемъ по-отблизо. Довечера искамъ да ти дойда на гости.

Зарадвалъ се сиромахътъ, че такъвъ гостъ ще има, па бѣрзо си отишълъ и разказалъ на жена си всичко.

Разшетали се и двамата. Жената готвѣла рибата, а мѫжътъ поизтѣрсилъ старитѣ рогозки и почистилъ кѫща като за гостъ. Следъ малко гостътъ дошълъ. Какво да види: бедна кѫща на край града съ стени отъ плетеница и покривъ отъ слама.

Насѣди, навечеряли се, поприказвали си и на тръгване гостътъ казаль:

— Много съмъ доволенъ отъ гостоприемството ви, а особено отъ хубаво приготвената риба. Никога не съмъ ялъ така сладко. Като гледахъ какъ се храните, завиждамъ ви. Поканвамъ ви да ми дойдете утре вечеръ и вие на гости.

Сбогували се и се раздѣлили.